

Розглянутий перелік проблемних питань наголошує про необхідність подальшого удосконалення сучасних інформаційних технологій в управлінні земельними ресурсами, ведені і використанні даних державного земельного кадастру з метою забезпечення інформаційного підґрунтя земельно-кадастрової системи на всіх рівнях.

Література:

1. Про програму створення автоматизованої системи ведення державного земельного кадастру: Постанова Кабінету Міністрів України від 02.12.97 № 1355 // Земельні відносини в Україні: Законодавчі акти і нормативні документи / Держкомзем України. – К.: Урожай, 1998. – С. 224—347.2.

2. Уряд ухвалив впровадження технології Blockchain для захисту даних Держгеокадастру та переведення земельних аукціонів в електронний формат [Електронний ресурс] / Міністерство аграрної політики та продовольства України : [офіційний сайт] // - Режим доступу: <http://minagro.gov.ua/node/24162>. – Назва з екрана. - Дата публікації: 22.06.2017, 09:52. – Дата перегляду: 11.11.2018, 20.30

3. Повідомлення про оприлюднення проекту постанови Кабінету Міністрів України «Про внесення змін до Порядку ведення Державного земельного кадастру» [Електронний ресурс] / Міністерство аграрної політики та продовольства України : [офіційний сайт] // - Режим доступу: <http://www.minagro.gov.ua/en/node/25205>. – Назва з екрана. - Дата перегляду: 11.11.2018, 18.00

4. Євсюков Т.О. Державний земельний кадастр як інформаційна основа еколого-економічної оцінки використання земель: Автореф. дис ... канд. екон. наук: 08.08.01 / Державне підприємство “Головний науково-дослідний та проектний ін-т землеустрою”. – К., 2005. – 19 с.

ПРОБЛЕМАТИКА Й АНАЛІЗ СТАНУ ВНУТРІШНЬОГО ІНВЕСТИВАННЯ УКРАЇНИ ТА ЙОГО ВПЛИВ НА ЗАГАЛЬНИЙ РОЗВИТОК ТЕРИТОРІЙ

Вольвач В. С., студентка 1 курсу інституту міжнародних відносин, МЕВ

Осецький В. Л., д-р екон. наук, проф. економічного факультету

КНУ ім. Т. Г. Шевченка

Плешакова О.А., канд. екон. наук, викл. економічного факультету

КНУ ім. Т. Г. Шевченка

Київський національний університет імені Т. Г. Шевченка

Актуальність теми дослідження. Україна, як держава з перехідним типом господарської системи, потребує значного фінансового забезпечення економічних реформ. Задля того, щоб подолати кризу в економіці та запровадити ефективний механізм її уникнення в майбутньому, необхідно перш за все залучити інвестиції та створити програму розвитку економіки. Актуальність цієї проблеми підтверджена суперечками багатьох провідних українських вчених щодо шляхів подолання економічної кризи.

Метою дослідження є визначення ролі та місця внутрішніх інвестицій у стабільному зростанні економіки держави, суспільно-географічне обґрунтування внутрішнього інвестування як методу подолання економічної кризи.

Виклад основного матеріалу. Економічне зростання регіону – це такий розвиток, який призводить до збільшення реального національного доходу за певний період. На кількість коштів, якими розпоряджається держава для розбудови економіки, у значній мірі впливають інвестиції. Інвестиції – це довгострокові вкладення капіталу у підприємницьку діяльність для отримання прибутку. Залежно від того, звідки надходить капітал, розрізняють внутрішні (вкладення капіталу однієї країни в підприємства цієї ж самої країни) і зовнішні (вкладення в підприємства іноземного капіталу) інвестиції.

Інвестиційна привабливість території – це характеристика її переваг і недоліків стосовно генерування та залучення інвестицій, які залежать від дії сукупності політичних, економічних та соціальних чинників. Розмір інвестицій залежить від впливу «жорстких» факторів, дію яких достатньо складно змінити за короткий проміжок часу та «м'яких» факторів, таких як діловий клімат, складність та процедурні аспекти ведення бізнесу, відкритість влади, діловий оптимізм, успішність реалізації інвестиційних проектів. Дані чинники розглядаються як бар'єри у веденні господарської діяльності та реалізації інвестиційних проектів [1].

Інвестиційна привабливість території виступає важливим фактором ефективності її використання. При аналізі умов її формування варто враховувати показники демографічного та соціально-економічного характеру. Індекс інвестиційної привабливості України, підрахований Європейською бізнес-асоціацією (European Business Association, ЕВА) уже другий рік поспіль тримається на рівні вище 3, що означає певні позитивні зрушення та покращення інвестиційного клімату. У I півріччі 2018 року індекс становив 3,10 бали за 5-бальною шкалою [2].

Загалом, Україна може бути однією з провідних країн із залучення іноземних інвестицій та капіталів. Цьому сприяє величезний природно-ресурсний потенціал, вигідне економіко-географічне положення, наявність кваліфікованої робочої сили, значний внутрішній ринок та місце в світовій геополітиці провідних країн світу. Обсяг прямих іноземних інвестицій в Україну за I півріччя 2018 року склав 1,3 млрд \$. Статистика показує, що найбільш привабливими для інвесторів є такі області, як Київська, Дніпропетровська, Львівська, Полтавська та Закарпатська [3]. Також можна виділити таке поняття як інвестиційний клімат.

Інвестиційний клімат – це узагальнена характеристика сукупності економічних, організаційних, правових, політичних, соціокультурних передумов, що зумовлює привабливість і доцільність інвестування в ту або іншу господарську систему. За наявності сприятливого інвестиційного клімату, який гарантуватиме стабільне та максимально ефективне функціонування як окремого підприємства, так і економіки України в цілому, буде досягнутий високий потенціал розвитку нашої держави у майбутньому.

Слід зазначити, що у 2018 році планується залучити позики від міжнародних фінансових організацій на фінансування проектів розвитку економічної та бюджетної сфери на загальну суму в 17 млрд грн. Основними

кредиторами виступатимуть Міжнародний банк реконструкції та розвитку та Європейський інвестиційний банк.

Досвід країн, що створили економічне диво, показує, що тільки акцент на внутрішні ресурси може забезпечити країні швидкий, але довгостроковий економічний розвиток. Іноземні ж інвестиції в країнах, які розвиваються, формують лише 2,0-4,5% загальних вкладень у національну економіку. В Україні цей же показник складає 7-10 %, тобто широкомасштабне залучення інвестицій із боку закордонних країн можливе лише при умові ефективного розвитку механізмів внутрішнього інвестування [4]. Всупереч поширеній думці, країни Південно-Східної Азії зробили акцент на внутрішніх, а не на іноземних інвестиціях.

Внутрішнє інвестування – це система заходів, спрямованих на залучення власних заощаджень фізичних та юридичних осіб, що проживають на території України та здійснюють господарську діяльність. Наразі інвестиції здійснюються здебільшого в короткострокові проекти, характерна знижена інвестиційна активність у базових галузях народного господарства, слабо завантажені будівельні комплекси. Не дивлячись на все це, навіть такі невеликі надходження інвестицій в економіку держави чи регіону, є однозначно позитивним фактором. Внутрішні інвестиції виглядають набагато привабливішими, ніж зовнішні, адже вони не обтяжені багатьма проблемами і незручностями, що пов'язані з експансією західного капіталу.

Основною проблемою для бюджетного інвестування є дефіцит фінансових ресурсів, що суттєво обмежує його участь в інвестиційному забезпеченні інноваційного розвитку регіонів. Для фінансування 26 державних інвестиційних проектів у Держбюджеті на 2018 рік було передбачено виділення коштів на суму в 4,8 млрд грн, серед яких найбільші видатки йдуть на транспортну інфраструктуру, охорону здоров'я та навколишнього середовища [5]. Також Державним фондом регіонального розвитку в 2018 році було затверджено 477 проектів обсягом фінансування в 6 млрд грн.

Для кредитування та інвестування характерні такі проблеми залучення ресурсів: недосконалість кредитної та інвестиційної політики, низький рівень організації кредитування та інвестування, недоліки у страхуванні ризиків вкладання коштів, усе ще недостатній рівень інвестиційної привабливості. Але, тим не менш, окрім державних проектів, в Україні реалізується багато приватних внутрішніх проектів.

Стійкий розвиток економіки України значною мірою залежить від стану й характеристик корпоративного сектора, як основи ефективного функціонування виробничого, технологічного і трудового потенціалу, і в тому числі на регіональному рівні [6]. Корпоративний сектор є рушійною силою сталого економічного та соціального росту країни.

Ліберальна податкова політика, забезпечення захисту прав власності та верховенство права дозволять Україні повернути довіру внутрішнього інвестора і дадуть такий необхідний капітал для розвитку української економіки, а за ним підтягнеться й іноземний інвестор і кредитор [7].

Отже, в умовах сьогодення внутрішня інвестиційна діяльність є важливим фактором соціально-економічного розвитку України та її регіонів. Країна має достатньо внутрішніх резервів, заощаджень фізичних та юридичних осіб, що можуть перерости у внутрішні інвестиції. Уже зараз загальний стан капіталовкладень в Україні визначають не ПІ, а внутрішні капітальні інвестиції, яких щороку вкладається у середньому в 3-7 разів більше. Регіональна влада повинна сприяти внутрішньому інвестуванню, що має забезпечити зростання місцевої економіки, підвищення її експортного потенціалу, досягнення відповідного рівня технологічності, забезпечення зайнятості й підвищення якості життя населення через розвиток інфраструктури регіону.

Список використаних джерел:

1. Майорова Т. Капітальні інвестиції: сутність та проблеми реалізації в кризових умовах / Т. Майорова, В. Крук, Я. Шевчук // Інвестиції : практика та досвід. – 2015. – № 21. – С. 12-16.
2. Офіційний сайт European Business Association. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://eba.com.ua/kozhen-tretij-biznesmen-vvazhaye-shho-investklimat-pokrashhytsya-v-najblyzhchi-6-misyatsiv-eba/>
3. Рейтинг розвитку областей України [Електронний ресурс] / Євро-Рейтинг. – Режим доступу: <http://euro-rating.com.ua/regiony/rejting-list/rejting-list-oblastej/>
4. Чи врятують українську економіку іноземні інвестиції, кредити МВФ і приватизація [Електронний ресурс] / Антикор. Режим доступу: https://antikor.com.ua/articles/104724chi_vrjatujuť_ukrajinsku_ekonomiku_inozemni_investitsiji_kredit_i_privatizatsija
5. Офіційний сайт міністерства економічного розвитку і торгівлі України. // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.me.gov.ua/Documents/List?lang=uk-UA&id=854a0a66-60cc-4897-81df-acd4e098a1a0&tag=PerelikDerzhavnikhInvestitsiinihProektiv>
6. Осецький В. Визначення якості корпоративного управління в акціонерних товариствах з державною участю / В. Осецький, М. Россо // Стратегія розвитку України: наук. журн. – К.: НАУ, 2018. – № 1. – С. 42-47.
7. Близнюк, А. Інвестиційна діяльність в період економічної кризи / А. Близнюк, О. Шершенюк // Економіка. Фінанси. Право. – 2016. – № 11. – С. 4-6.

ІНФОРМАЦІЙНІ СИСТЕМИ ДЛЯ АВТОМАТИЗАЦІЇ УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ

Воронько В. О., студентка 2 курсу факультету програмної інженерії та бізнесу
Філіпковська Л. О., канд. техн. наук, доц. каф. економіки та маркетингу

Національний аерокосмічний університет ім. М. Є. Жуковського «Харківський авіаційний інститут»

Робота підприємства неможлива без ефективної і надійної інформаційної підтримки своєї діяльності. Швидкість збору і аналізу економічної інформації для прийняття адекватних управлінських рішень стає вирішальним фактором бізнесу [1]. Тому запропонована тема є актуальною.